

Noua Ordine

#189

12 / 2022 (133)

Experiențele mele în Național-Socialismul subteran în Germania, în anii 1970

de Gerhard Lauck

Continuare din numărul anterior

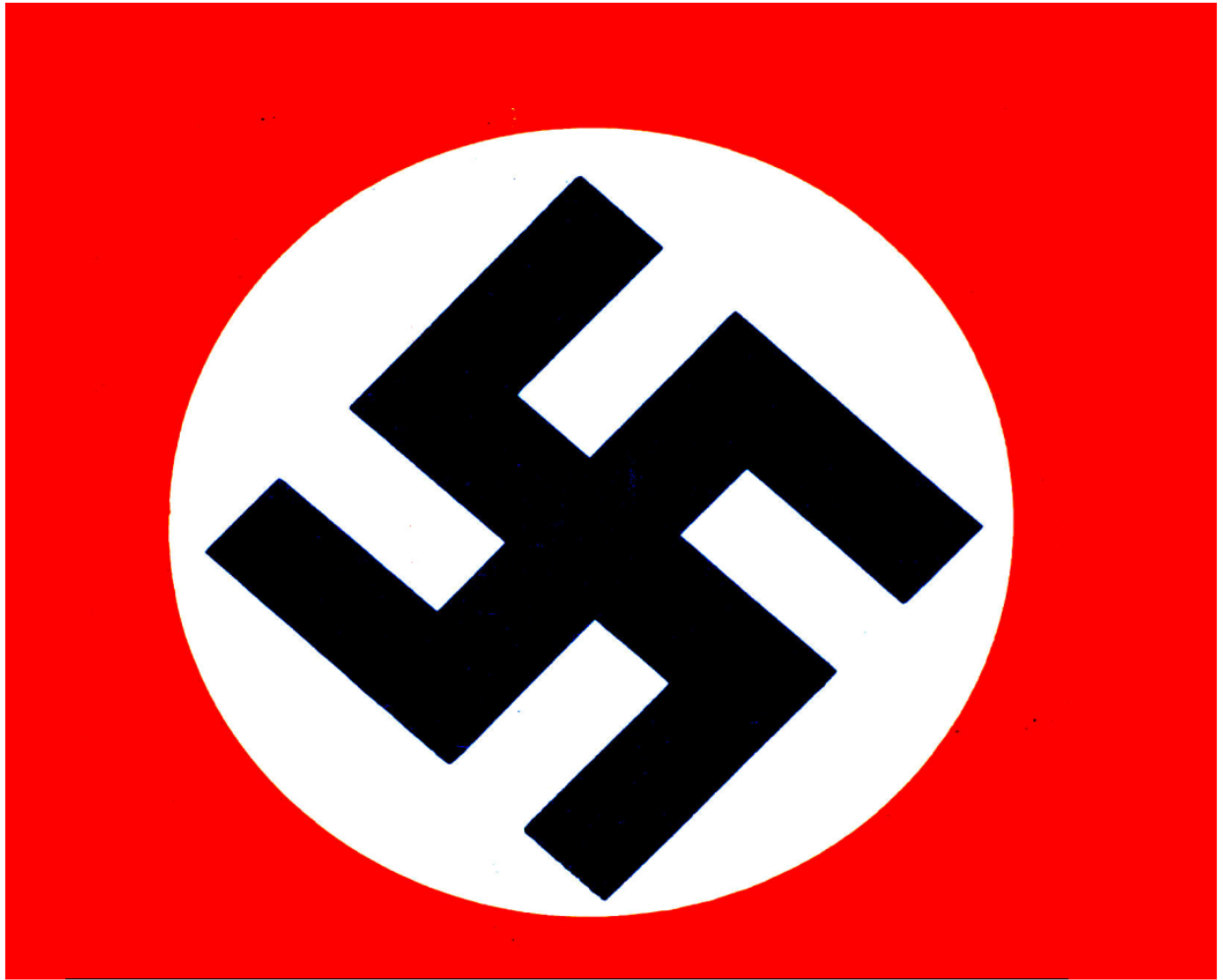
Stau cu un tovarăș în casa lui. Sună soneria. Poștașul livrează un pachet. Colegii mei îl trimiseseră prin poșta de suprafață cu câteva săptămâni mai devreme. Acesta conține câteva dintre noile noastre postere mari "DIN-A2" - aproximativ 17 x 22 inch - cu svastică.

Mai târziu, atârni unul dintre aceste afișe mari la fereastra trenului care trece prin gara din Magdeburg, în zona comunistă.

Din experiență știam că trenul se oprește cu puțin timp înainte de a ajunge în gară. În timpul acestei opriri, am plasat rapid afișul în fața ferestrei de la baie. Apoi m-am grăbit spre vagonul următor. Mi-am scos capul pe fereastră. Și am văzut afișul fluturând în vânt în timp ce treceam prin gară, care era plină de oameni.

Acest tip de afiș este folosit ulterior pentru o acțiune de propagandă de amploare. Acestea sunt amplasate pe pasajele de pe Autobahn. O secțiune a autostrăzii din Ruhr este închisă timp de câteva ore până când autoritățile le îndepărtează.

Stau cu un tovarăș în casa lui. Sună telefonul. Rudele sale spun că există o știre despre un național-socialist american din Hamburg care a fost deportat. Fusesem

***NS-Verbot
aufheben !***

**NSDAP/AO : Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.info**

în Hamburg cu câteva zile înainte. Există vreo legătură?

Am decis să mă întorc la Hamburg și să aflu. Pe drum cumpăr un ziar și văd un articol cu fotografia mea. Legenda susține că am "dispărut fără urmă".

În Hamburg, am întrebat un tovarăș. El spune că am făcut titluri în *Hamburger Morgenpost*.

Am ținut un discurs la o adunare privată. După ce întâlnirea a fost închisă oficial de către organizator, am acceptat să fiu fotografiat cu câțiva tovarăș. În fața unui steag cu svastică. Această fotografie a apărut în ziarul cotidian.

Am consultat un avocat. Acesta fusese unul dintre avocații apărării la infamul tribunal de la Nürnberg.

Oricum, intenționez să părăsesc Germania în curând. Dar vreau să exploatez această oportunitate. Prin urmare, anunțăm că intenționez să țin un discurs cu tema "*De ce nu recunosc ordinul meu de deportare*". Acest anunț include locația și ora.

Bineînțeles, știm că nu voi putea ține acest discurs. Prin urmare, fac o înregistrare pe casetă. Această înregistrare va fi ascultată în cadrul reuniunii.

Când am ajuns la fața locului, am văzut că aveam mai mulți "oameni" decât poliția. Nu se așteptau ca eu să mă prezint. Cea mai mare gardă de corp a mea este mai mare decât cel mai mare coleg al lor. Băiatul meu rânjește ca și cum ar spune: "Pot să-l omor acum, șefu?" În loc să mă aresteze, polițiștii MĂ SOLICITĂ să îi însoțesc. Sunt de acord.

La secția de poliție le arăt biletul meu de avion. Icelandic Airlines. De la Luxemburg la Chicago. Plecare în dimineața următoare. Le explic că am verificat deja toate opțiunile de călătorie. Singurul mod în care pot ajunge la acel zbor este să plec din Hamburg cu trenul în 45 de minute. Poliția mă escortează până la gara din Hamburg. Un polițist se urcă în tren cu mine. Dar coboară din tren când acesta ajunge la ultima stație din Hamburg. De acolo încolo sunt singur.

Câteva luni mai târziu, în SUA, am citit un articol în buletinul filialei din Berlinul de Vest a partidului comunist din Berlinul de Est (!) despre acest lucru. Acesta afirma în mod fals că mă aflu încă în Germania.

Spălătoria este o complicație, pentru că rareori stau suficient de mult timp într-un singur loc. Soluția mea este să mituiesc soțiile tovarășilor fie cu vin de Mosel, fie cu rom de Flensburg.

O dată am încercat să transport prea mult. Și mi-am rupt balamaua de la valiză.

După ce am petrecut o noapte în casa unei tovarășe foarte atrăgătoare, aștept cu nerăbdare a doua noapte.

Din păcate, ofițerul nostru de securitate consideră că este prea periculos pentru

mine să petrec mai mult de o noapte în aceeași locație.

Bineînțeles, sunt foarte dezamăgit!

Altă dată sunt cazat cu o tovarășă mai în vârstă, dar încă atrăgătoare. Ea zâmbește și mă asigură că nu mă va molesta.

Din păcate, nu reușesc să vă răspund că nu m-ar deranja.

A doua zi vizităm o văduvă SS. Ea îmi dă o fotografie frumoasă în culori a lui Adolf Hitler. Fusese decupată dintr-un ziar german postbelic (!).

Când trec pe lângă Ambasada Uniunii Sovietice din Berlinul de Est, văd imediat că este prea bine păzită. Dar reușesc să pun autocolante la câteva străzi distanță.

La întoarcere, am pus un autocolant cu svastica pe partea laterală a trenului în mișcare. La doar 25 de centimetri de capul unui polițist din zona comunistă! (Acesta se uita în direcția opusă.) Am făcut o fotografie cu autocolantul în prim-plan și cu șapca lui de uniformă în fundal.

Din păcate, niciuna dintre fotografiile pe care le fac în zona comunistă nu iese. (Am folosit un aparat foto foarte ieftin).

Alte fotografii din zona de vest ies bine. Una dintre ele arată autocolantul nostru cu svastica de la intrarea într-un consulat din zona comunistă (DDR).

Un alt autocolant cu svastică decorează intrarea într-o secție de poliție.

Autocolante cu svastici sunt adesea lipite pe posterele comuniste.

După ce am lipit un autocolant cu svastică la intrarea în gara principală din Hamburg, am traversat strada. Mă așez pe o bancă din stația de autobuz. Și mă uit. În curând, un bărbat oprește. Se uită la autocolantul cu svastica. Scoate un carnetel de notițe. Și notează adresa de contact. Câteva săptămâni mai târziu, o anchetă sosește în Lincoln. Autorul scrie că a văzut unul dintre autocolantele noastre cu svastică în această locație!

Particip la petrecerea de Crăciun a filialei provinciale a unui partid politic naționalist.

Unul dintre invitați mă întreabă: "Sunteți Gerhard Lauck?"

Răspund eu: "Am auzit că a fost deportat."

Tovarășii care stau lângă mine rânjesc.

Unul dintre ei iese afară să fumeze. Când se întoarce, are o poveste amuzantă.

Un alt camarad sosise la ușa sălii. Și a spus că îl vizitase poliția. Îl căutau pe Gerhard.

Acest tovarăș nou sosit l-a întrebat pe celălalt: "Știi unde este Gerhard?"

Răspunsul: "Da, este înăuntru. Își bea cafeaua."

De altfel, pe fiul tânăr al acestui tovarăș îl cheamă "Adolf".

Este miezul nopții. Eu dorm adânc. Dintr-o dată, sunt trezit de o bătaie puternică în ușă. Și un strigăt: "Polizei!" ("Poliția!")

Am auzit o conversație.

Poliția se află în camera alăturată celei de lângă mine.

Probabil că mă caută poliția. Pur și simplu au greșit camera.

Mă gândesc că am câteva minute să mă îmbrac și să ies pe fereastră. Fără bagaje.

Din fericire, conversația slabă durează mai mult. Îmi dau seama că poliția a intrat în camera potrivită. Voiau pe altcineva. De data asta.

Într-o gară aud pe cineva strigându-mi numele. Și bănuiesc că este poliția. Așa că am continuat să merg. Un bărbat vine în fugă spre mine. Zâmbește. Un tovarăș!

Urmărim o altă mașină. Care merge cu viteză. Și, prin urmare, riscă să atragă atenția poliției.

Comentariile șoferului meu: "Câteodată cred că ar trebui să-i împușc pe toți pentru incompetență. Și apoi să mă împușc pe mine însumi pentru că i-am împușcat pe toți camarazii noștri."

Particip la reuniunea unui partid politic naționalist. Și observ o tânără foarte frumoasă.

Tovarășul care stătea lângă mine îmi sugerează să mă prezint. Dar eu trebuie să plec a doua zi. Așa că îi sugerez să o facă. Mulți ani mai târziu, îl întâlnesc din întâmplare. Și aflu că s-a căsătorit cu ea!

Este prima zi din prima mea vacanță plătită de stat. Unul dintre angajații hotelului de lux mă întreabă dacă fumez. Eu spun că nu. El zâmbește și spune: "Nici măcar hașis?". Eu dau din cap.

Un alt membru al personalului mă însoțește în camera mea privată. Pare surprins și mă întreabă: "Ce cauți aici?"

Când îi dau un indiciu, el exclamă. "Oh, cele 20.000 de abțibilduri cu svastici! Am citit despre asta în ziar."

În curând, tot personalul este conștient de statutul meu de celebritate.

Mi se adresează cu "Herr Lauck".

Personalul din alte aripi ale hotelului mă vizitează în camera mea privată.

Mai târziu, camera mea este decorată cu o mică pancartă cu svastică trimisă de un tovarăș din Argentina.

În timpul șederii mele, scriu o scurtă broșură în germană despre NSDAP/AO.

După câteva luni, sunt transferat la un alt hotel de lux. Personalul de aici este mai puțin înțelegător. Mi-au confiscat chiar și steagul cu svastica argentiniană. (Îl primesc înapoi când plec.)

Acest hotel oferă o oră comună. Toți oaspeții sunt invitați într-o cameră mare cu televizor.

Când corespondența este distribuită, un alt oaspete întreabă personalul de ce am primit toată corespondența. Personalul îi răspunde că nu am primit TOATĂ corespondența. Am primit doar corespondența MEA. (Am primit mai multe scrisori decât toți ceilalți la un loc).

Într-o zi, unul dintre jucătorii de cărți de la o altă masă se uită la mine și mă întreabă: "Mord?" ("Crimă?")

Zâmbesc și scutur din cap.

După 4 luni și jumătate, vacanța mea se încheie.

Dar, mai întâi, există un proces politic.

La un moment dat, sunt lăsat singur într-o cameră de la etajul doi al tribunalului. Sunt tentat să mă cațăr pe fereastra deschisă, dar nu o fac.

În timpul procesului, avocatul meu mă descrie ca fiind "un cetățean civilizată din Europa Centrală, chiar dacă m-am născut în America".

Când judecătorul fredonează imnul Tineretului hitlerist, mă gândesc că sentința va fi blândă.

Câteva zile mai târziu, mă plimbam prin curtea hotelului. O voce cunoscută mă strigă pe nume. Este un camarad! Face lucrări de construcție. Îi mulțumesc pentru oportunitatea de a evada. Dar îi explic că oricum voi pleca în curând.

Când mă întorc în Nebraska, mă confrunt pentru prima dată cu febra fânului.

Tratamentul: whisky!

Când vizitez celule subterane, sunt uneori întrebat dacă cunosc o anumită persoană. Eu fac pe prostul.

Dacă persoanele în cauză se cunosc deja și au încredere una în cealaltă, atunci pot decide singure dacă doresc sau nu să lucreze împreună.

În orice caz, nu voi încălca măsurile de securitate ale sistemului nostru celular.

Uneori sunt "avertizat" împotriva celeilalte persoane.

Uneori AMBELE persoane mă pun în gardă împotriva celeilalte!

Mă gândesc că este vorba doar de un conflict de personalitate.

Uneori glumesc: *Dacă toată lumea s-ar aduna, probabil că s-ar omorî între ei!*

Distrație sub svastică

Activismul național-socialist are și el momentele sale mai ușoare! Iată un fragment din broșura lui Gerhard Lauck, "Fun Under the Swastika".

Un prieten mi-a spus că a fost destul de supărat când FBI a început să interogheze familia, prietenii, vecinii și angajatorii în legătură cu politica sa.

Așa că și-a pus uniforma completă de Stormtrooper, a intrat în biroul agentului, și-a pus picioarele pe biroul acestuia și a spus: "Am auzit că întrebi despre mine, (șters). Ce vrei să știi?"

* * * * *

Tovarășii învățaseră de mult timp că nu era înțelept să își parcheze mașinile în fața sediului partidului peste noapte. Dar nu toți străinii știau acest lucru. Iar opoziția se pare că ne-a subestimat inteligența.

Într-o noapte, strigătul mult prea comun a răsunat în sediul central: "Foc!"

De fapt, incendiul a avut loc în afara clădirii. Flăcări de 30 de metri se ridicau de la o dubă parcată chiar în fața sediului nostru.

Cu toate acestea, NU era vehiculul nostru! Roșii au presupus că ne aparținea și au incendiat-o.

Ne-am bucurat de spectacolul vizual și, în același timp, ne-a părut rău pentru adevăratul proprietar. Bineînțeles, nu am pierdut din umorul situației. Cineva a glumit: "Vrea cineva să facă o mămligă?"

* * * * *

Un prieten de-al meu, Gunnar, făcea o plimbare de-a lungul portului Kiel. Un comunist s-a apropiat de el și a încercat să-i vândă un ziar comunist.

Nu-i plăcea să fie întrerupt în timpul plimbării sale - cu atât mai puțin de un roșu. Așa că l-a aruncat pur și simplu pe comunist - cu ziare și tot - în port!

Spectatorii au aplaudat... iar el și-a continuat plimbarea.

NS KAMPFRUF
KAMPFSPRUCH DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUßERLANDSANGELEGENEN

Number 108   Ausgabe 1973   24. April 2017 23:36

Der Kampf geht weiter!

Seitdem haben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder als ja immer in der "Schattenwelt". Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Mehrere von Kollaboration, Verrat, Verleumdung und Verleumdung haben nicht angeht, den Kurs der gesamten NSB umsetzen heißt geführten Führer Adolf Hitler zu entwickeln.

Alle Nationalsozialisten sind immer offenkundig: Völkern und Kameraden müssen Schüler an Schüler im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völkern.

Die Bewegung ist eine Einheit geworden, aber die Größe des biologischen Volkstum ist heute auch viel größer als in der Vergangenheit.

Ein unvermeidliches Ereignis ist also dabei, die "Völkern" - gegen alle weißen Völkern (1) - zu bringen. Seine Mittel sind Erziehung, Überführung und Kameradschaft.

Ob "legal" oder "illegal", ob im "Waldweg" oder im "Sturmangriff", ob mit Propagandaarbeit, bewaffnet oder mit einem Schwertkampf anderer Art. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gerhard Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Buletinul de ştiri NS
www.nsdapao.org

#1005   19.04.2022 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Raportul de faţă
Interviu cu Molly

Partea a treia

NSK: Proiectele tale actuale sunt, evident, legate de filozofie şi artă.

Vă rugăm să descrieţi opinia dumneavoastră cu privire la impactul acestor subiecte în politică.

Molly: Ei bine, încerc să mai actualizez galeria foto, dar în principal m-am concentrat pe Adolf Hitler şi Armata omenirii (www.measuringthecentury.com/truth.htm). Am ajuns la 21 de pagini acum şi mai am atât de multe de făcut. Studierea celui din urmă, Ducele Khabov Mondial este un câmp minat absolut de informaţii. Caută informaţii despre un lucru şi găseşti altele două lucruri de cercetat. Te simţi un pic ca şi cum ai fi un arheolog, degropând trecutul îngropat. Un truc pe care îl ai prefera să nu fie scris la lumina. Putem mulţumi din nou

the **NEW ORDER**

Number 179 (137)   Founder 1973   April 26, 2017 23:36

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and social kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. He means an anti-White immigration, culture distortion, and neo-racism.

Whether "legal" or "illegal", whether in chaotic battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerhard Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO este cel mai mare furnizor Lumea propagandei național-socialiste!

Reviste tipărite și online în multe limbi
Sute de cărți în aproape o duzină de limbi
Peste 100 de site-uri web în zeci de limbi

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info